

[Finansministeren.]

inden for folketingets rammer — således som det ærede medlem hr. Foss var inde på — eller det skulle være et andet udvalg end finansudvalget, eller om det ærede medlem tænker på et udvalg med repræsentanter for kredse uden for folketinget. Hvis det er det sidste, det ærede medlem tænker på, er jeg ret betænkelig ved en sådan fremgangsmåde, men jeg ser gerne, at man når frem til mere klare bestemmelser, således at det bliver finansministeren — og naturligvis i praksis tolddepartementet — der administrerer loven alene. Jeg tør imidlertid garantere, at var jeg kommet med et forslag om, at finansministeren skulle have denne bemyndigelse, havde der lydt ganske andre toner fra mange ordførere; man ville have sagt, at her var tale om en bemyndigelseslovgivning, der gik langt ud over, hvad der var sædvane. Jeg mindes blot en drøftelse, vi havde, da vi behandlede forslag til en ny lovgivning vedrørende statistisk departement; da holdt partiet venstre sig ikke tilbage. Men jeg er villig til at drøfte bestemmelser, ifølge hvilke det bliver tolddepartementet — der er det mest sagkyndige og forhåbentlig, som det har været hidtil, det mest neutrale organ og det, der har mest forstand på det hele — der administrerer lovgivningen, naturligvis under finansministerens ansvar. (*Afbrydelse af Bertel Dahlgaard*). Jeg forstår, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard vil være med til en sådan ordning. (*Bertel Dahlgaard: Nej!*). Nå, det var ikke det, det betød.

Det ærede medlem hr. Aage Fogh fandt bestemmelserne i § 7 ret vidtgående. Jeg kan hertil svare, at de på ingen måde går ud over, hvad der er sædvane i vor toldlovgivning. Jeg kunne citere talrige paragraffer inden for toldlovgivningen, der hjemler noget tilsvarende for toldvæsenet. Det må i og for sig også være en sikring, at vi har adgang til at få set, om de tal, der er forelagt for os, er reelle.

Af det ærede medlem hr. Oluf Pedersens almindelige betragtninger skal jeg kun anholde den, at vi her i landet skulle have told til overflod. Det er ikke ukendt, at Danmark er et af de lande, der har de laveste toldtariffer. Hvorfor stå og sige sådan noget, der er i strid med sandheden? Det klæder ikke det ærede medlem.

Det ærede medlem kom også lidt ind på det samme spørgsmål, som blev rejst af det ærede medlem hr. Viggo Starcke under åbningsdebatten. Under denne debat henviste jeg til den mere saglige drøftelse i forbindelse med det forslag, der foreligger her, og derfor er det vel rimeligt, at jeg svarer både det ærede medlem hr. Oluf Pedersen og det ærede medlem hr. Viggo Starcke på spørgsmålet om grundlovsstridigheden af en lovgivning som denne.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke spurgte dengang, om den foreslåede bemyndigelse til at pålægge antidumpingtold eller udligningstold ikke strider mod grundlovens § 43, og truede mig endog med rigsretten. Jeg har gået og været nervøs lige siden; men forslaget skal da i hvert fald først gennemføres, før der kan blive tale om noget sådant. Overfor spørgsmålet om den foreslåede bemyndigelses grundlovmæssighed kan i almindelighed bemærkes, at en bemyndigelse til under visse nærmere angivne omstændigheder at pålægge en på en ligeledes nærmere angivet måde beregnet afgift ikke kan anses for at være stridende mod grundlovsforkriften. Jeg kan tilføje, at denne betragtning i høj grad støttes af den gennem årene fulgte lovgivningspraksis. Lovgivningsmagten har nemlig i en lang række tilfælde anset sig for beføjet til at udstede mere eller mindre vidtgående bemyndigelsesbestemmelser vedrørende pålæg, forandring eller ophævelse af skatter og afgifter, og til det ærede medlems orientering kan jeg nævne enkelte eksempler.

Ved lov nr. 188 af 20. maj 1933 om kommunale ejendomsskatter blev finansministeren bemyndiget til til dækning af statskassens udgifter ved tilskud til amstkommunerne i fornødent omfang — jeg lægger vægt på „i fornødent omfang“ — forholdsmæssigt at forhøje de indkomstskattebeløb, der indkom ved pålignet indkomst- og formueskat til staten. Der var lagt et loft over på 20 mill. kr., men det var finansministeren, der bestemte omfanget. Denne bemyndigelse blev benyttet i de følgende år, hvor finansministeren samtidig benyttede sig af tilsvarende bemyndigelser, givet ved en lang række andre love.

Jeg kan også nævne, at en vidtgående bemyndigelse til finansministeren blev givet